

Republika Hrvatska
Županijski sud u Velikoj Gorici
Ulica Hrvatske bratske zajednice 1

Broj: 45 Su-121/2020-11
U Velikoj Gorici, 4. ožujka 2020.

Na temelju odredbe članka 49. stavka 1. Zakona o sudovima (Narodne novine broj 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18 i 126/19) i članka 6. stavka 1. i 2. Poslovnika o radu sudačkih vijeća, odlučujući o zahtjevu Kornelije Ivanušić, sutkinje ovlaštene za obavljanje poslova sudske uprave Općinskog suda u Velikoj Gorici, za ocjenu postojanja povrede iz članka 8. Kodeksa sudačke etike (Narodne novine broj 131/06, u daljnjem u tekstu: Kodeks) za sutkinju Općinskog suda u Velikoj Gorici G. T., Sudačko vijeće Županijskog suda u Velikoj Gorici sastavljeno od članova vijeća Nataše Brleković, Vesne Gašparuš-Horvat, Ankice Jakovina, Sanje Katušić Jergović, Perice Norac-Kevo, Ilijane Petyo, Jelene Rajić, Jasnice Rodić, Gorana Škugora, Renate Šrekais, Damira Tepeša i Melanije Grgić predsjednice vijeća, u sjednici održanoj 4. ožujka 2020.,

većinom glasova svih članova utvrdilo je da zahtjev Kornelije Ivanušić, sutkinje ovlaštene za obavljanje poslova sudske uprave Općinskog suda u Velikoj Gorici, za ocjenu postojanja povrede članka 8. Kodeksa za sutkinju Općinskog suda u Velikoj Gorici G. T., nije osnovan.

Obrazloženje

Sudačkom vijeću Županijskog suda u Velikoj Gorici, kao nadležnom za odlučivanje o povredi Kodeksa, dostavljen je zahtjev Kornelije Ivanušić, sutkinje ovlaštene za obavljanje poslova sudske uprave Općinskog suda u Velikoj Gorici, za ocjenu postojanja povrede iz članka 8. Kodeksa za sutkinju Općinskog suda u Velikoj Gorici G. T.. U zahtjevu je navedeno da postoji osnovana sumnja da sutkinja G. T., iako je znala za prekršaj počinjen na adresi u Č., ... i za počinitelja, to nije prijavila te da se pozvala na činjenicu da je sutkinja prilikom davanja upozorenja novinaru N. TV i da će ga tužiti.

Sutkinja G. T. pisanim podneskom se očitovala o navodima iz zahtjeva te je pozvana na sjednicu Sudačkog vijeća gdje je ponovila okolnosti iz pisanog očitovanja. Navela je da je dva stana u Č. na adresi ..., u rujnu 2019. prodala A. C.. Neposredno prije prodaje ti su stanovi pregrađeni tako da se nije moglo uzlaziti iz jednog u drugi, kao odvojeni stanovi su i prodani. U jednom od stanova, u kojem je i ranije živio, bio je njezin otac do svoje smrti 11. siječnja 2020. jer nije pristajao ni na kakav drugi smještaj. U tom stanu gdje je bio njen otac nije bilo drugih osoba. S obzirom na to da kupovna nije bila u cijelosti plaćena, navela je da je zadržala ključ od tog stana gdje je boravio otac, međutim, nakon što je 22. siječnja 2020. isplaćena kupovna predala je ključ od stana gdje se nalazio otac kupcu preko svojeg odvjetnika. Prije toga je još iz stana uzela stvari svoga oca koje je odnijela u jednoj vrećici, a

u stanu je bila zajedno sa sestrom. Da li je bilo nekoga u drugom stanu koji je također prodala, i što se u tom stanu događalo, nema saznanja. Ključeve od oba stana predala je kupcu.

Što se tiče navoda da se pozvala na činjenicu da je sutkinja prilikom davanja upozorenja novinaru da će ga tužiti, istaknula je da je nju novinar pozvao telefonom na broj telefona koji nije javni i pitao je da li je ona sutkinja, što je ona i potvrdila. S novinarom je razgovarala samo jednom i to kada je on nju pozvao.

Prije svega treba naglasiti da je na temelju članka 4. stavak 3. Zakona o sudovima predstavku predsjedniku suda na rad suca moguće podnijeti zbog odugovlačenja postupka u kojem je stranka ili ima pravni interes, odnosno zbog nedoličnog ili neprimjerenog ponašanja suca i drugog zaposlenika u službenim odnosima sa strankom, što ovdje nije slučaj.

Uz zahtjev je Sudačkom vijeću dostavljen ugovor od 30. rujna 2019. o kupoprodaji nekretnina zaključen između G. T. i A. C. za dva stana na adresi u Č., ..., i to jedan jednosobni i jedan dvosobni, oba u potkrovlju. Prema točki V ugovora, kupci stupaju u posjed nekretnina koje su predmet ugovora odmah. Prema izvatku iz zemljišne knjige za katastarsku općinu Č., Zemljišnoknjižnog odjela Č., u vlastovnicu (pod B) su upisani jedan jednosobni stan u potkrovlju i jedan dvosobni stan u potkrovlju na adresi ..., kao vlasništvo G. T.. Navedene činjenice u suglasnosti su s očitovanjem sutkinje G. T. u pogledu nekretnina i prostora koji su bili predmet kupoprodaje.

Prilikom postupanja na adresi ..., 23. siječnja 2020. policijski službenici Policijske postaje Čazma su u obavijesnom razgovoru s M. C. doznali da je njegova majka A. C. kupila dva stana na toj adresi od G. T. koja u te stanove više ne dolazi, a niti u njima živi od listopada 2019. Ovu izjavu potvrđuje odredba kupoprodajnog ugovora od 30. rujna 2019. prema kojoj kupac stupa u posjed stanova odmah.

U dopisu Centra za socijalnu skrb Čazma od 30. siječnja 2020. navedeno je da su zaprimili obavijest da su u stanu (jednina) smješteni korisnici Obiteljskog doma A. C. o kojima ona ne brine na adekvatni način.

Slijedom navedenog utvrđeno je da su prodana dva odvojena stambena prostora te da je u jednom od njih živio sutkinjin otac do svoje smrti 11. siječnja 2020. Kupoprodajnim ugovorom stranke su se sporazumjele da kupac nekretnina stupa odmah u njihov posjed, s time da je u jednom od stanova nastavio boraviti sutkinjin otac. Nakon što je u cijelosti isplaćena kupovna cijena za oba stana sutkinja T. je ključ od stana gdje se nalazio otac, koji je umro 11. siječnja 2020., predala kupcu preko svojeg odvjetnika. Prethodno je iz tog stana iznijela stvari svojeg pokojnog oca i tada u tom stanu nije bilo drugih osoba.

Navedene okolnosti potkrjepljuju izjavu sutkinje T. kako nije imala saznanja o zbivanjima i stanju u oba stana koja je prodala A. C., a jednako tako i zaključak da nakon sklapanja kupoprodajnog ugovora nije više bila u posjedu stanova. Naime, posjed je faktičko stanje tj. faktička vlast na stvari koju štiti zakon. Kod svih stvarnopravnih odnosa, postoji fizički odnos čovjeka i same stvari koji omogućuje faktično raspolaganje sa stvari pa je dakle posjed činjenica, a ne pravo. Zadržavanje ključa jednog od stanova predstavljalo je osiguranje isplate cjelokupne kupovne cijene a ne uspostavu faktičnog stanja odnosno posjeda, jer je sutkinja živjela u Z., gdje se od 21. prosinca 2019. do 3. siječnja 2020. nalazio na skrbi i njezin otac, u njezinom stanu, prije nego što je takva skrb organizirana kod A. C., kupca stanova i licencirane pružateljice takvih usluga.

Slijedom navedenog sutkinja T. nije niti mogla prijaviti navodnu situaciju jer o tome je li uopće i eventualno kakav prekršaj bio počinjen kao ni o eventualnom počinitelju, nije imala saznanja. Potrebno je naglasiti da je u dopisu Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, Samostalni sektor za nadzor i predstavke od 30. siječnja 2020. navedeno da je to tijelo podnijelo optužni prijedlog zbog smještaja korisnika obiteljskog doma u prostor koji nije imao rješenje o ispunjavanju minimalnih uvjeta za pružanje socijalnih usluga protiv M. C., sina A. C., s kojim sutkinja T. nije bila ni u kakvom pravnom ni poslovnom odnosu u pogledu prodanih stanova, no izostaje podatak je li uopće prekršajni postupak pokrenut i kakva je eventualno odluka donesena. Naime, za utvrđivanje je li počinjen kakav prekršaj i tko je počinitelj, nadležno je zakonom određeno tijelo koje nakon postupka propisanog zakonom i na temelju zakonito pribavljenih dokaza, o tome donosi odluku. Stoga je tvrdnja da je sutkinja T. znala za prekršaj i počinitelja prekršaja, na kojoj je utemeljen zahtjev podnositelja proizvoljna.

Činjenica je li netko sudac u kontekstu podnošenja tužbe (kad smatra da mu je povrijeđeno kakvo pravo) nije i ne može biti odlučna niti za pokretanje eventualnog postupka niti za ishod takvog postupka. Navođenjem te činjenice sutkinja T. nije, koristeći ugled svojeg poziva, unaprijedila svoje privatne interese (članak 8. stavak 7. Kodeksa), naprotiv. Osim toga, taj podatak, da je gospođa T. sutkinja Općinskog suda u Velikoj Gorici je javni podatak, dostupan svim građanima na mrežnim stranicama suda pa novinaru profesionalcu u svojem poslu, koji u istraživanje slučaja ulaže znatni angažman i upornost, taj podatak sigurno ne bi mogao ostati nepoznat i prije nego je to sama sutkinja potvrdila.

Slijedom navedenog Sudačko vijeće smatra da sutkinja G. T. nije postupila protivno odredbama Kodeksa sudačke etike i to naročito protivno odredbama članka 8. Kodeksa. Stoga je odlučeno je kao u izreci.

Za Sudačko vijeće Županijskog suda u Velikoj Gorici

Melanija Grgić, v.r., predsjednica vijeće

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ove odluke podnositelj ima pravo prigovora u roku od osam dana od dostave odluke. O prigovoru odlučuje Etičko vijeće.